

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА
НЕЗАКОННО ПРИДОБИТОТО ИМУЩЕСТВО

РЕШЕНИЕ
ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВО

№ РП-202-13-016
гр. София, 08.02.2018 г.

Днес, 08.02.2018 г., Комисията противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в състав:

Пламен Георгиев - Председател
Иво Иванов - Заместник-председател
Антоанета Георгиева - Цонкова- член
Стоянка Николакова - член
Лилиана Терзиева - член

При участието на стенографа К. Петрова, след като изслуша доклада на дирекция „Правна“ по сигнал с рег. № С-202/29.07.2013 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 23, ал. 1, предложение първо от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.), образувано въз основа на писмо, вх. № 01-599/26.07.2013 г. на Окръжната прокуратура в гр. Перник, с което е препратена по компетентност жалба от: ***** , вписан в регистъра на сигналите по чл. 22и, ал. 1, т. 1 от ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) с рег. № С-202/29.07.2013 г.

Сигналът е против Д. И. Д. - Директор на ДЛС „Витошко-Студена“.

В сигнала се сочи, че въпреки извършена проверка от Инспектората към Националната агенция по горите и констатациите в него за нарушения от Д. Д. – Директор на ДЛС „Витошко-Студена“, и семейството му, същият не само, че не понесъл отговорност, но и се изкачил нагоре в йерархията, като бил назначен за директор на Югозападното държавно предприятие, а съпругата му С. Д. – за Директор на ДЛС „Витошко-Студена“, което според сигналоподателите осъществява състав на конфликт на интереси. Към жалбата-сигнал е приложено копие от Доклад за извършена комплексна проверка в ДЛС „Витошко-Студена“ през 2009 г. от Инспектората към Държавната агенция по горите, фактури, длъжностна характеристика на С. Д., писмо от Д. Д., декларация по чл. 12 ЗПУКИ. Комисията с писмо, изх. № С-202#1/12.08.2013 г., е указала на сигналоподателите да отстранят нередовности по чл. 17, ал. 3 т. 1 и т. 6 ПОДКПУКИ. С писмо, вх. № С-202#3/19.08.2013 г., указаните нередовности са отстранени отчасти.

На основание чл. 26 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) и чл. 45 АПК Д. И. Д. е поканен за изслушване от КПУКИ на 28.01.2014 г. На указаната дата същият се явява лично заедно, с адв. Я. А. от САК. Заявила е, че месец и половина след като е входиран доклада от 2009 г. е освободил съпругата си от работа в ловното стопанство. Направил

това, за да бъде чист пред себе си, тъй като отправил питане до ръководството, което го посъветвал така. През 2010 г. бил напуснал ловното стопанство. Д. била назначена за директор през 2012г., а той – шест месеца или година след нея. Били назначени от различни лица. В качеството ѝ на Зам.-директор ѝ е изпращал само текуща кореспонденция, като винаги са се стремили, когато замествал директора на държавното предприятие, съпругата му да е в отпуск, а се случвало да е в болнични. Отричат се взаимоотношения с конен клуб. Имал настанителна заповед за ловното стопанство, плащал наем. Който е идвал да ползва помещенията на същото си е заплащал според утвърдените правила. Нямало обща дейност между сина му и ловното стопанство. Имало си регистри, настаняване, фактури и т.н. Подавал е необходимите декларации. Процесуалният представител на Д. – адв. А., допълва, че липсвали каквито и да било доказателства за частен интерес и реализирана облага. Д., като директор на „Витошко-Студена“, била в йерархична зависимост с директора на Югозападното държавно предприятие, но не и със съпруга си, който като зам.-директор нямал правомощия по отношение на директорите на териториалните поделения, нито им определял заплатите. Целта на ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) била да преследва укоримото поведение – получаване на облага и т.н., а в конкретния случай такова нещо липсва. Допълва, че докладът от 2009 г. не е най-точното доказателство за обективизираните в него факти.

С вх. № С-202#12/28.01.2013 г. са депозиран писмени бележки от Д. Д. чрез адв. А.. Подробно се аргументира липса на извършени от Д. нарушения на ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) и в тази връзка неосъществен състав на конфликт на интереси.

КПУКИ служебно е събрала съответните необходими по преписката доказателства.

*От събраните в хода на административното производство доказателства
Комисията установи следното от фактическа страна:*

Сигналът е подаден от лица с посочени имена, адреси и е подписан.

Въпреки многобройните факти и обстоятелства, фигуриращи в приложения доклад от проверка на Инспектората при ДАГ, Комисията намира за свързани с нейната компетентност следните такива, по които са събирани доказателства: т. 15 - Синът на Д. Д. – И. Д. е закупувал активи за ловното стопанство; т. 28 - В сградата на ловния дом към ловното стопанство от около две години нощували работници на фирма „Бул хорс“, собственост на сина на директора, като, въпреки че ползват помещенията през целия месец, се заплаща само за 4-5 нощувки при нарушаване на утвърдения ценоразпис; т. 32 - Пълнолетният син на Д. ползва помещения в ловното стопанство без това да му е позволено по съответния ред; т. 38 - На 02.07.2007 г. е сключен договор с Института по зоология към Българската академия на науките за проучване на едрите хищници и копитни в ловното стопанство, като изпълнението му е поетапно. Дължимото на института възнаграждение е 30000 лева, договорът ще се изпълнява поетапно, като част от изпълнителския колектив е синът на директора – И. Д., посочен като студент от Лесотехническия университет; т. 51 - Ловното стопанство осъществявало дейности заедно с конен клуб „Звезда“, свързан със сина на директора на същото, но за това нямало регистрирани приходи или регистрирани взаимоотношения.

Според чл. 8, ал. 1 ЗЛОД за увеличаване на запасите от дивеч, разнообразието и генетичния му фонд, се създават държавни ловни стопанства, дивечовъдни участъци и бази за интензивно стопанисване на дивеча. Съгласно чл. 9, ал. 1 във връзка с прил. 2, т. 13 ЗЛОД, в редакцията му до изменението, публикувано в ДВ, бр. 19 от 2011 г., Държавното ловно стопанство „Витошко-Студена“ е юридическо лице със статут на държавно

предприятие. Съгласно чл. 9в, ал. 1 (отм.) ЗЛОД в редакция до отмяната му, публикувано в ДВ, бр. 39 от 2011 г., директорите на държавните ловни стопанства се назначават за срок от пет години от председателя на държавната агенция по горите и с тях се сключва договор за управление.

По силата на договор за управление № КУ-183/07.05.2008 г., сключен между председателя на Държавна агенция по горите и Д. И. Д., същият приема да управлява ДЛС „Витошко-Студена“ за срок до 09.11.2012 г.

От изложеното е видно, че като директор на ДЛС „Витошко-Студена“ в разглеждания в доклада период, Д. е лице, заемащо публична длъжност по чл. 3, т. 23 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) – ръководител на държавно предприятие.

Със заповед № КУ-240/25.06.2010 г. на Изпълнителния директор на ИАГ, на основание чл. 20, т. 3 от договор за управление № КУ-183/07.05.2008 г. и молба с вх. № 94ДД-71/25.06.2010 г. Д. И. Д. е освободен от длъжност Директор на ДЛС „Витошко-Студена“, считано от 25.06.2010 г.

Съгласно чл. 163, ал. 1 ЗГ, за управление на горските територии – държавна собственост, които не са предоставени на ведомства или юридически лица, се създават държавни предприятия, които, съобразно чл. 62, ал. 3 ТЗ, не са юридически лица. Техните органи на управление са посочени в чл. 167 ЗГ, като това са министърът на земеделието и храните и управителния съвет. Правомощията на директорите на държавните предприятия са уредени в чл. 172 ЗГ, като същите могат да делегират част от правомощията си на други служители от предприятието. В изпълнение на правомощията си директорите издават индивидуални административни актове. От справка в Търговския регистър се установява, че управител на Югозападното държавно предприятие е, както следва: от 08.07.2011 г. до 09.05.2012 г. – А. Й., от 09.05.2012 г. до 24.07.2013 г. – С. П. и от 24.07.2013 г. – С. М.. Д. не е член на управителния съвет на предприятието. Доколкото чл. 3 т. 23 ЗПУКИ определя като лица, заемащи публична длъжност, само управителите и членовете на органите на управление на държавните предприятия, следва изводът, че в качеството си на заместник-директор на ДП „Югозападно държавно предприятие“, Д. Д. не е лице, заемащо публична длъжност, по смисъла на чл. 3 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.). Този факт не се променя и с оглед на обстоятелството, че според неговата длъжностна характеристика и нормата на чл. 172, ал. 2 ЗГ за Д. съществува възможност да осъществява по делегиране или заместване правомощия на Директора на ДП.

Управителят на ловния дом, каквато към момента на визираните в Доклада обстоятелства е била С. Д., видно от приложената към сигнала длъжностна характеристика и от тази, приложена към писмо, вх. № С-202#8/01.11.2013 г., от Югозападното държавно предприятие, заедно с копие от Допълнително споразумение от 08.12.2008 г. към Трудов договор № 35/15.07.1991 г., не спада към никоя от категориите лица по чл. 3 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) и към момента на изготвяне на доклада не е лице, заемащо публична длъжност. Към настоящия момент, след съответните изменения в ЗГ и ЗЛОД, Държавно ловно стопанство „Витошко-Студена“ е териториално поделение на Югозападното държавно предприятие (чл. 9, ал. 1 ЗЛОД). Структурата на управлението на този вид предприятия е двустепенна – централно управление и териториални поделения, които са държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства. Директорът на държавното ловно стопанство ръководи и управлява същото (чл. 173, ал. 2 ЗГ). Доколкото в чл. 3, т. 23 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) като лица, заемащи публична длъжност са посочени само управителите на държавните предприятия, но не и ръководителите не техните териториални поделения, в качеството си на директор на ДЛС „Витошко-Студена“ С. Д. не е лице, заемащо публична длъжност.

Под вх. № 93-ТТ-15/11.05.2009 г. в Държавната агенция по горите е депозиран доклад от екип, оглавяван от Ръководителя на Инспектората към ДАГ. Върху доклада е поставена резолюция „Одобрявам“ и подпис на доц. С. Ю. – Директор на Държавната агенция по горите. Същият съдържа резултатите от извършена проверка в Държавно ловно стопанство „Витошко-Студена“ в с. Кладница, обл. Перник. При проверката е констатирано, че:

1. Синът на Директора Д. Д. – И. Д., закупувал активи за ловното стопанство, без да е в регламентираните отношения със същото. Купувани са гуми, телевизор, DVD – фактура 1000010487/20.02.1009 г. и фактура 1000010476/19.02.2009 г. от „Далко Моторс“ ООД. Наред с това той карал и служебните автомобили (т. 15);

2. В сградата на ловен дом „Витоша“ освен туристи нощуват и работници, наети от частната фирма на сина на директора И. Д. – „Бул Хорс“ ЕООД. Стаите се ползвали от около 2 години. Работниците не са заведени в регистъра за нощувките и са без адресни карти. Ползват квартирите през целия месец, но се отчитат като ползвани 4-5 дни и то на различни цени. Фактурите се издават на името на фирмата, като са получени и подписани от И. Д.. Не е спазен ценоразписът за настаняване в тази категория стаи. Управителят на ловния дом – С. Д. не издавала фактурите за нощувка на всеки човек поотделно, а общо на името на „Бул Хорс“ ЕООД. За цялата година (непосочено изрично коя) от работниците били постъпили от нощувки едва 1140 лева, а през 2009г. – 600 лева. По този начин една нощувка струвала на работниците по пет лева. Ако се приемело, че помещенията били отдадени под наем, то не бил спазен специалният ред за това по ЗДС, за което вина носел Д. Д. в качеството му на директор на ловното стопанство. Според обясненията на главния счетоводител, „Бул Хорс“ ЕООД е клиент на ловното стопанство. (т. 28 и т. 29);

3. При извършена проверка на обитаваните помещения на 15.04.2009 г. е установено, че пълнолетният син на Д. Д. живее в отделен едностаен апартамент на резиденцията на стопанството. Пълнолетната дъщеря на Д. също пребивавала в горското стопанство по време на ваканциите си. За тях няма издадена заповед за настаняване, не плащат наем и консумативи (т. 32);

4. На 02.07.2007 г. между Държавно ловно стопанство „Витошко-Студена“ и Института по зоология при Българската академия на науките е сключен договор, с който срещу заплащане от 30000 лева Институтът се задължава да разработи темата „Проучване на едрите хищници и копитни в ДЛС с цел тяхното стопанисване.“ Срокът на изпълнение е 01.07.2007г. до 30.06.2010г. Договорът ще се изпълни на шест етапа. Последно плащане по него е извършено на 21.01.2009 г., като остават за доплащане още 3500 лева. Синът на директора на ловното стопанство е включен като член на изпълнителския екип (т. 38);

5. Видно от публикувани в интернет материали Конен клуб „Звезда“ заедно с ДЛС „Витошко-Студена“ предлагало организиране на конна езда и други услуги. Клубът нямал сключен договор със стопанството, никакви взаимоотношения с него, но на снимки в интернет се виждал синът на директора Д. и служителка на ловното стопанство (т. 51).

С Договор за управление № КУ183/07.05.2008 г., сключен между Председателя на Държавната агенция по горите и Д. Д. на основание чл. 9в ЗГ и §6а ЗЛОД, на Д. е възложено управлението и представителството на Държавно ловно стопанство „Витошко-Студена“ в с. Кладница, обл. Перник, със срок до 09.11.2012 г. Налице е декларация по чл. 12, т. 2 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) от 28.01.2009 г., подадена от Д. в качеството му на Директор на ДЛС, незаверено копие от която е приложено към подадения сигнал. В нея не е декларирана свързаност освен наличие на отпуснат кредит от банка. Със Заповед № КУ-240/25.06.2010 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите Д. И. Д. е освободен от длъжността „Директор“ на Държавно ловно стопанство „Витошко-Студена“ в с. Кладница, считано от същата дата. С Трудов договор № К-

1149/01.10.2010 г. Д. Д. е назначен на длъжността „директор“ на Териториално звено за алтернативни дейности „Южна България“. Същото, съгласно Заповед № РД-49-145/21.09.2010 г. на Министъра на земеделието и храните, е самостоятелно юридическо лице на бюджетна издръжка – третостепенен разпоредител с бюджетни кредити към Министъра на земеделието и храните, пряко подчинен на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите. Основната му дейност е свързана с организация, консултиране, информиране, реклама и презентации на държавните ловни и горски стопанства, на горския и ловния туризъм и др. Със Заповед № К-395/28.05.2012 г. на Изпълнителния директор на ИАГ трудовото правоотношение с Д. като Директор на Териториалното звено за алтернативни дейности е прекратено. С Трудов договор № К-495/29.06.2012 г. Д. Д. е назначен повторно за Директор на Териториалното звено за алтернативни дейности, със срок до 31.08.2012 г., когато е освободен със Заповед № К-890/30.08.2012 г. За заеманата длъжност като Директор на звеното Д. е подал декларации по чл. 12, т. 2 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) от 28.06.2012 г. и 20.10.2010 г. В първата е посочено участие в управлението на Асоциация „Български дивеч“, а във втората – предходно участие в събирателно дружество. Не са налице представени подавани декларации по чл. 12, т. 1 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.).

С Трудов договор № 30/01.06.2012 г. Д. Д. е назначен за Зам.-Директор на Югозападното държавно предприятие. Връчена му е длъжностна характеристика, съдържаща основните му задължения. Освен организационни, аналитични и контролни правомощия, като заместник директор той изпълнява функциите на директор, като взема управленски решения и подписва документи. Вътрешноорганизационно има взаимоотношения с всички служители в ЦУ и със служителите в териториалните поделения. За тази длъжност е подадена единствено декларация по чл. 12, т. 2 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) от 01.06.2012 г. В нея не е деклариран свързаност, освен наличие на отпуснат заем от банка. При справки в Търговския регистър и Регистър Булстат се установява, че до 01.11.2010 г. Д. има участие като неограничено отговорен съдружник, управител и представител на „Лавина С-ие Дамянови“ СД – гр. Д., както и участие в колективен орган на управление на Сдружение „Асоциация Български дивеч“ – София.

С. Я. Д., видно от документите, предоставени на КПУКИ с писмо, вх. № С-202#8/01.11.2013 г. от Югозападното държавно предприятие, е заемала длъжността „Управител,хотел“ в ДЛС „Витошко-Студена“ въз основа на Допълнително споразумение от 08.12.2008 г. към трудов договор № 35/15.07.1991 г. Преди това тя е изпълнявала длъжността „Началник ЛСУ“. Връчена ѝ е длъжностна характеристика за „Управител на ловен дом“. С Договор за управление № 53/03.01.2012 г. Югозападното държавно предприятие, представлявано от неговия директор А. Й., ѝ възлага да ръководи и представлява Държавно ловно стопанство „Витошко-Студена“ за срок от пет години. Подадена е декларация по чл. 12, т. 2 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) на 03.01.2012 г., в която е декларирано единствено задължение към кредитна институция.

Не се установява участие в търговски дружества или други юридически лица за С. Д..

Видно от извършената справка в НБД „Население“ Д. Д. и С. Д. са съпрузи.

В т. 15 от Доклад, вх. № 93-ТТ-15/11.05.2009 г., за извършена от Инспектората към ДАГ проверка на ДЛС „Витошко-Студена“ е посочено, че И. Д., син на Д. Д., тогава директор на стопанството, е закупувал за стопанството активи. Видно от приложените фактури с номера № 1000010487/20.02.2009 г. и № 10000476/19.02.2009 г., И. Д. е означен като подписал фактури за закупени за ДЛС „Витошко-Студена гumi. Върху първата фактура ръкописно е нанесено: „1. За гumi 2. Телевизор 3. DVD“. Поради какви причини синът на Д. е закупувал стоки за ловното стопанство е неизвестно.

В т. 28 от Доклад, вх. № 93-ТТ-15/11.05.2009 г., за извършена от Инспектората към ДАГ проверка на ДЛС „Витошко-Студена“ е констатирано, че в сградата на Ловен дом Витоша ношуват работници, наети от частната фирма на сина на директора – „Бул Хорс“ ЕООД. Посочено е, че стаите се ползват от около две години. Работниците не били завеждани в регистъра на ношувките и нямат адресни карти. Въпреки че ползват квартирите през целия месец, се отчитат ношувки за по 4-5 дни месечно и то на различни цени. Фактурите се издават от управителя на ловния дом (майка на И. Д. и съпруга на Д. Д.) на името на дружеството на И. Д.. Проверяващата комисия е констатирала, че не е спазен действащият ценоразпис на ДАГ за резиденция, какъвто е ловният дом. Установено е също, че по вина на директора Д. е налице и евентуално нарушение на чл. 15, чл. 16, ал. 2 и чл. 19 ЗДС и чл. 15, ал. 1 ЗГ (отм.), ако се приеме, че става дума за отдаване под наем.

От Протокол, съставен на 15.04.2009 г. от комисия за проверка на използваните помещения в Ловен дом „Витошко-Студена“, се установява, че на същата дата в стая от резиденцията са заварени да почиват двама работници, които отговорили, че са от Монтанско и живеят там от около година и половина. В дадени до Инспектората на ДАГ обяснения С. Д. – управител на Ловния дом, също посочва, че не записва работниците в регистъра (т. 18), но че е издавала съответен документ за реалния брой ношувки. Твърди обаче, че не развива съвместна дейност с фирмата на сина си. В обясненията на Д. Д., дадено в писмен Доклад (т. 23), се сочи, че са фактурирани реалните ношувки на работниците, като това, че фактурите са издавани на името на търговското дружество, не е нарушение. За пропуските при адресната регистрация на Д. било наложено дисциплинарно наказание. С писмо, вх. № С-202#8/01.11.2013 г., на КПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) са предоставени ценоразписите за ношувките и два броя фактури. Със Заповед № 1623/04.09.2009 г. на Държавната агенция по горите, очевидно издадена преди съставянето на посочените фактури, са определени минимални цени за ношувки както следва: за ловен заслон – 8 лева за единична стая и 10 лева за двойна, за ловна хижа – 12 лева за единична стая и 15 лева за двойна, за ловен дом – 20 лева за единична стая, 25 лева за двойна и 50 лева за апартамент, за ловна резиденция – 36 лева за единична стая, 48 лева за двойна и 120 за апартамент. От представения ценоразпис за услуги и ношувки в Ловен дом „Студена“ (без означение за това с какъв акт е приет и откога е в сила), е видно, че ношувката в единична стая на дома струва 48 лева, в двойна – 60 лева, а в апартамент – 150 лева. От представено копие от Фактура № 0000004160/05.01.2009 г., издадена на „Бул Хорс“ ЕООД, е видно, че на дружеството е извършена услуга – предоставяне на 5 бр. ношувки на единична цена 50 лева без ДДС. Фактурата е получена от И. Д.. От представеното копие от Фактура № 0000004162/02.02.2009 г., издадена на „Бул Хорс“ ЕООД, е видно, че на дружеството е извършена услуга – предоставяне на 5 бр. ношувки на единична цена 50 лева без ДДС. Фактурата е получена от И. Д..

Видно от извършената справка в Търговския регистър и в Регистър Булстат „Бул Хорс“ е еднолично дружество с ограничена отговорност с едноличен собственик на капитала и управител И. Д. Д.. Видно от извършената справка в НБД „Население“, последният е син на Д. И. Д. и С. Я. Д..

В т. 32 от Доклад, вх. № 93-ТТ-15/11.05.2009 г., за извършена от Инспектората към ДАГ проверка на ДЛС „Витошко-Студена“ е констатирано, че пълнолетният син на Д. и Д. ползва отделен едностаен апартамент от резиденцията. За него, както и за сестра му, която пребивава в стопанството по време на ваканциите, не е налице настанителна заповед, няма заплащан никакъв наем, няма и договор.

Със Заповед № РД-49-26/27.02.2003 г. на Министъра на земеделието и горите е наредено на Националното управление по горите да отдаде под наем на инж. Д. Д. – директор на Държавната дивечовъдна станция (тогава) „Витошко-Студена“, жилищно

помещение в ловен дом „Студена“ с площ от 57,22 кв.м., състоящо се от две стаи, антре и санитарен възел. Със Заповед № 1283/09.07.2009 г. на Председателя на Държавната агенция по горите се нарежда да се отдадат под наем на Д. Д. три стаи с обзавеждането, собственост на ДЛС „Витошко-Студена“, с площ от 78,51 кв.м. С договор за наем от 20.08.2010 г. Министерството на земеделието и храните отдава под наем на Д. Д. – директор на ДЛС „Витошко-Студена“ споменатото жилище.

С. Д., вече като директор на ДЛС „Витошко-Студена“, е настанена в стая № 13 с обзавеждане и площ от 18,5 кв.м. в сградата на Ловния дом със Заповед № 979/21.11.2012 г. на Директора на Югозападното държавно предприятие С. П.. Сключен е договор за наем № 115/12.03.2013 г.

При извършена проверка на използваните помещения на Ловния дом, съгласно съставения от комисията протокол от 15.04.2009 г., се установява, че един от апартаментите е заключен, а пред него са оставени два чифта чехли. Камериерката няма ключ за него, като сочи, че това жилище от дълги години се ползва от сина на директора – И. Д.. С. Д., в депозираните от нея обяснения твърди, че ползват две стаи, като в едната живеят тя и съпругът ѝ, а в другата – децата им. Дъщеря ѝ от години живеела в Германия и идвала само по време на ваканциите.

В т. 38 от Доклад, вх. № 93-ТТ-15/11.05.2009 г., за извършена от Инспектората към ДАГ проверка на ДЛС „Витошко-Студена“ е констатирано, че на 02.07.2007 г. е подписан договор № 15 между ДЛС „Витошко-Студена“ (тогава с наименование ДДС „Витошко-Студена“) и Института по зоология към Българската академия на науките. Соци се, че за сключването на договора не е налице писмено разрешение от ДАГ. Договорът е за разработване на темата „Проучване на едрите хищници и копитни в ДДС с цел тяхното стопанисване и срок на изпълнение от 01.07.2007 г. до 30.06.2013 г. Установено е, че в колектива за изпълнението на договора като студент е включен синът на директора – И. Д.. Договорът, видно от представеното заверено копие от него, е подписан от инж. Д. Д. като представител на дивечовъдната станция и гл. счетоводител И. Н., а от страна на Института по зоология от проф. дбн М. Ж. и гл. счетоводител А. П.. Финансирането на проекта е в размер на 30000 лева, платими на общо 6 етапа от Държавната дивечовъдна станция „Витошко-Студена“. Съгласно т. 12 от договора за изпълнение на същия, ИЗ-БАН формира работен колектив с ръководител ст.н.с. I ст. дбн П. В. Г.. В приложение № 3 към договора е посочен работният колектив, в който фигурира като студент от Лесотехническия университет И. Д. Д..

Видно от извършената справка в НБД „Население“, последният е син на Д. И. Д. и С. Я. Д..

Според Протокол, вх. № 4687/12.09.2013 г. на ЮЗДП, от извършена проверка в ДЛС „Витошко-Студена“, съконтрагентът по договора е избран предвид проблематиката на възложения проблем за изследване, а екипът на колектива е формиран по преценка на „директора на БАН“ (вероятно се има предвид директора на Института по зоология). Според писмените обяснения от главния счетоводител на ДЛС „Витошко-Студена“ по договора е налице следното фактуриране и заплащане: фактура № 86/28.07.2007 г. – 7500,00 лева, б.б. 159/03.10.2007 г. – 7500,00 лева, фактура № 80/01.08.2008 г. – 2500,00 лева, б.б. 154/14.10.2008 г. – 2500,00 лева, фактура № 118/10.12.2008 г. – 7500,00 лева, б.б. 9/21.01.2009 г. – 4000,00 лева. Остатък за превеждане – 3500,00 лева.

В т. 51 от Доклад, вх. № 93-ТТ-15/11.05.2009 г., за извършена от Инспектората към ДАГ проверка на ДЛС „Витошко-Студена“ е констатирано, че са били налице публикувани съвместни рекламни материали и снимки в интернет, че конен клуб с наименование „Звезда“ предлага свързани с езда услуги, съвместно с ДЛС „Витошко-Студена“. В стопанството липсва сключен подобен договор, а на снимките в интернет се

виждал синът на Д. Д. и служителка от ДЛС. От писмо, изх. № 4625/12.09.2013 г. на Югозападното държавно предприятие се установява, че в ДЛС „Витошко-Студена“ няма данни конен клуб с наименование „Звезда“ да е упражнявал съвместна дейност със стопанството след създаването на ЮЗДП. Според обясненията, дадени от гл. счетоводител на ДЛС „Витошко-Студена“ и приложени към писмо, вх. № 13-6645/17.09.2013 г. на МЗХ, приложено от своя страна към писмо, вх. № С-202#6/20.09.2013 г. на КПУКИ, ДЛС „Витошко-Студена“ няма никакви взаимоотношения с конен клуб.

Със Заповед № 989/26.11.2012 г. Директорът на Югозападното държавно предприятие С. П. е оправомощил Д. Д. в качеството му на заместник-директор да упражнява функциите на директор за периода 27.11.2012 г. – 28.11.2012 г. Със Заповед № РД-57-17/12.07.2013 г. Министърът на земеделието и храните е възложил на Д. Д. да изпълнява функциите на директор на Югозападното държавно предприятие за периода на временна нетрудоспособност на лицето-титуляр. В тази връзка по Заявление, вх. № 690/12.07.2013 г., Д. Д. е подписал Заповед № О-152/15.07.2013 г., с която е разрешил на съпругата си в качеството ѝ на директор на ДЛС „Витошко-Студена“ платен отпуск в размер на пет работни дни (15.07.2013 г. - 19.07.2013 г.). Съгласно чл. 7, ал. 3 от договора ѝ за управление, платеният годишен отпуск се ползва след писмено разрешение от Директора на предприятието. Със Заповед № 444/23.07.2013 г. на Директора на ЮЗДП С. М. е определен заместващ на Д. в качеството ѝ на Директор на ДЛС „Витошко-Студена“ за периода на отпуска ѝ по болест, като контролът по изпълнението на заповедта е възложен на Д.. Последният е подписал и няколко уведомителни писма до нея: № 6681/10.12.2012 г., № 6214/27.11.2012 г., № 6376/28.11.2012 г., № 5885/28.11.2012 г., № 6375/28.11.2012 г., № 6328/28.11.2012 г., № 429/28.01.2013 г., № 345/28.01.2013 г., № 3539/11.07.2013 г., № 3168/15.07.2013 г., № 3115/15.07.2013 г., № 3316/15.07.2013 г., № 3257/15.07.2013 г., № 3596/15.07.2013 г., № 3521/17.07.2013 г., № 3631/18.07.2013 г.

От Заповед № 829/19.09.2012 г. се установява, че Д. Д. е упълномощил съпругата си С. Д. – Директор на ДЛС „Витошко-Студена“ да проведе открит конкурс за обект по реда на Наредбата за условията и реда за възлагане изпълнението на дейности в горските територии – държавна и общинска собственост, и за ползването на дървесина и недървесни продукти, както и да сключи договор със спечелилия участник.

Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси не е успяла да постанови решение за установяване на нарушение по ЗПУКИ на своето заседание от 18.02.2014 г., поради липса на изискуемото от чл. 22ж, ал. 2, изречение второ от ЗПУКИ мнозинство, за което е уведомен Д. И. Д., като страна в производството и сигналоподателите.

При така установената фактическа обстановка Комисията стигна до следните правни изводи:

Предпоставките за започване на производството за установяване на конфликт на интереси са уредени в чл. 24 от ЗПУКИ, съответно в чл. 17, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Комисията за предотвратяване и установяване конфликт на интереси (ПОДКПУКИ) – сигналът се подава в писмена форма и съдържа: три имена, адрес, дата и подпис на подател; имената на лицето, срещу което се подава сигнала, заеманата от него длъжност и месторабота; данни за твърдяно нарушение на ЗПУКИ, като място и период на извършване на нарушението, описание на деянието. При наличието на посочените предпоставки Комисията е длъжна да започне, проведе и приключи производство, спазвайки принципа на служебното начало, съгласно чл. 9 от АПК. При липсата на предвидените в закона условия производството следва да се прекрати.

Сигналът е подаден от лица, идентифицирани по смисъла на чл. 17, ал. 3, т. 1 от ПОДКПУКИ.

Д. И. Д., в качеството си на директор на ДЛС „Витошко-Студена“, е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 23 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) – ръководител на държавно предприятие, в периода от 07.05.2008 г. до 25.06.2010 г.

Поради липса на конкретна дата, на която да е упражнено правомощие от страна на Д. И. Д. се налага извода, че най-късната дата на допуснато евентуално нарушение на разпоредбите на Глава втора от ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) от страна на Д.И. Д., в качеството му на директор на ДЛС „Витошко-Студена“ би могла да се приеме датата, на която е прекратено неговото правоотношение - 25.06.2010 г.

Законът за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) се явява специален закон, който урежда правилата и специфичния ред за установяване на административното нарушение конфликт на интереси, чиито състави са изчерпателно описани в разпоредбите на чл. 6 – 11 от ЗПУКИ. По отношение на общите принципи и правила за установяване на административните нарушения намират приложение общите норми на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Предвид обстоятелството, че административното производство за постановяване на нарушенията на ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) не започва с акт за установяване на административно нарушение, каквото е общото правило по чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, разпоредбите за давността по чл. 34 от ЗАНН не могат да бъдат приложени. При липсата на уредба на института на давността в ЗАНН, по силата на чл. 11 от ЗАНН ще следва да се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс. Обстоятелството, че административните нарушения са с по-ниска степен на обществена опасност и от най-лекото престъпление, налага извода, че абсолютната погасителна давност по Наказателния кодекс следва да се прилага и в административното производство. В този смисъл е и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС и Втора колегия на ВАС, съгласно което давността е материално-правен институт с процесуални последици, тъй като погасява възможността за реализиране на отговорността на дееца. Давността се прилага служебно, като държавата губи своето материално право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложеното му наказание. На основание чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната власт, на изпълнителната власт, на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

Съгласно чл. 81, ал. 3 от Наказателния кодекс, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, надвишаващ с една втора срока, предвиден в чл. 80 от Наказателния кодекс. Към 25.06.2010 г., срокът по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс е бил 3 години за всички престъпления извън тези, посочени в точки от 1 до 4 от същата алинея. Следователно, срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 от Наказателния кодекс е 4,5 години (четири години и половина) и същият е изтекъл на 25.12.2014 г. Изложените аргументи обосновават извода, че настоящото производство следва да бъде прекратено поради изтекла абсолютна погасителна давност по чл. 81, ал. 3 от НК.

Категорията лица, заемащи публична длъжност, по отношение на които се прилага ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) са изчерпателно изброени в чл. 3, т. 1-25 от закона. В качеството си на заместник-директор на Югозападното държавно предприятие Д. И. Д. не е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3 от ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.).

Наличието на лице, заемащо публична длъжност е съществена материалноправна предпоставка за провеждане на производството пред Комисията, за която тя следи служебно. Липсата на тази предпоставка – субект, или лице, заемащо публична длъжност, срещу което да се проведе административното производство, се явява пречка за разглеждане на сигнала и е основание за прекратяване на производството.

Поради тази причина Комисията констатира наличието на процесуална пречка по чл. 27, ал. 2 т. 6 АПК, чл. 3 от ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.), във вр. с чл. 7, т. 3 от Правилника за организацията и дейността на Комисията за предотвратяване и установяване конфликт на интереси, обуславяща прекратяване на производството в частта му, касаеща дейността на Д. И. Д., в качеството му на заместник-директор на Югозападното държавно предприятие.

Предвид горното, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество на основание чл. 11 от ЗАНН, във вр. с чл. 81, ал. 3, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 2 и чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 3 от ЗПУКИ и чл. 7, т. 3 от ПОДКПУКИ и във връзка с §3, т.3 и §5, ал.1 от ЗПКОНПИ,

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по сигнал с рег. № С-202/29.07.2013 г. срещу Д. И. Д. с ЕГН ***** - лице, заемало публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.).

ПРЕКРАТЯВА производството по сигнал с рег. № С-202/29.07.2013 г. срещу Д. И. Д. с ЕГН ***** - заместник-директор на ДП „Югозападно държавно предприятие, поради липса на качеството лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3 ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.).

На основание чл. 27, ал. 6 от ЗПУКИ от ЗПУКИ (отм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.). прокуратурата може да протестира решението пред Административен съд - София град в едномесечен срок от съобщаването му.

ПЛАМЕН ГЕОРГИЕВ

Председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество

ИВО ИВАНОВ

Заместник-председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество

АНТОАНЕТА ГЕОРГИЕВА- ЦОНКОВА

Член на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество

СТОЯНКА НИКОЛАКОВА

Член на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество

ЛИЛИАНА ТЕРЗИЕВА

*Член на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на
незаконно придобитото имущество*